

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010073
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3620010073.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému L. C., nar. XX.XX.XXXX v U., trestne stíhanému pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 25. januára 2023 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 14. júna 2021, sp. zn. 2T/29/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 14. júna 2021, sp. zn. 2T/29/2020 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný L. C. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku sa oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, sp. zn. Pv 341/19/3305 - 21, zo dňa 04.05.2020 pre skutok, obžalobou právne posúdený ako prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

„od presne nezistenej doby do 19.12.2018 v obci S. nad M. v priestoroch patriacich k rodinným domom č. XXX a č. XXX rozoberal staré motorové vozidlá a úmyselne nakladal s nebezpečnými odpadmi tým, že ich zhromažďoval a to staré vozidlá v počte najmenej 6 ks (číslo kódu XX XX XX v zmysle katalógu odpadov), automobilový motor v počte najmenej 1 ks (číslo kódu XX XX XX - kovový odpad v zmysle katalógu odpadov) a autobatérie v počte najmenej 22 ks (číslo kódu XX XX XX - olovené batérie v zmysle katalógu odpadov), pričom túto činnosť vykonával bez súhlasu Okresného úradu, odboru starostlivosti o životné prostredie v Partizánskom na prevádzkovanie zariadenia na zber starých vozidiel podľa § 97 ods. 1 písm. d/ zákona NR SR č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a bez uzatvorenej zmluvy so spracovateľom starých vozidiel, spôsobom porušujúcim podmienky nakladania so starými vozidlami ustanovené v § 22 a ďalšie vyhlášky MŽP SR č. 373/2015, pričom na túto činnosť nemal príslušnú autorizáciu v zmysle § 89 ods. 1 písm. a/ zákona č. 79/2015 Zákona o odpadoch v znení neskorších predpisov a týmto konaním porušil ustanovenia § 12 ods. 1, ods. 2, § 13 písm. a/, písm. b/, písm. d/, § 14 písm. c/, § 25 ods. 4, § 62 ods. 6, § 63 ods. 1 a § 64 ods. 1 Zákona č. 79/2015 o odpadoch v znení neskorších predpisov a náklady na ekologickú likvidáciu uvedených odpadov predstavujú sumu vo výške 1.582,99 €, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.“

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie prokurátor do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku v neprospech obžalovaného. Dodatočne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil nasledovne:

„Okresný súd v Partizánskom rozsudkom spisová značka 2T 29/2020 zo dňa 14.06.2021 podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného L. C. spod obžaloby Okresnej prokuratúry

Partizánske číslo Pv 341/19/3305-21 zo dňa 04.05.2020, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Samosudca Okresného súdu v Partizánskom v odôvodnení rozsudku okrem iného konštatuje, že pokiaľ ma byť skutok páchaný určitú dobu a nakladanie s odpadmi predpokladá určitú dobu (dlhšiu ako dobu neodkladnú - dokedy je držiteľ starého vozidla povinný zabezpečiť odovzdanie starého vozidla osobe vykonávajúcej zber starých vozidiel alebo spracovateľovi starých vozidiel /§63 ods. 1 Zákona o odpadoch/) ohraničenú začiatkom a koncom, kedy páchatel pácha trestnú činnosť, v tomto prípade bolo preukázané len to, že v čase domových prehliadok sa na mieste nachádzal špecifikovaný nebezpečný odpad. Nemožno sa stotožniť s tým, že skutok možno ohraničiť ako začiatkom presne nezistenou dobou, pretože nejde len o prechovávanie v konkrétnom okamihu, ale nakladanie s odpadom. Za najpodstatnejšie však samosudca považoval, že nebolo preukázané, že trestnú činnosť páchal obžalovaný. Obžalovaný len sprístupnil nehnuteľnosti, ktorých ani len nebol vlastníkom, neboli navrhnuté a teda ani vykonané žiadne dôkazy, ktoré by jednak spojili obžalovaného s tým, že by predmetné nehnuteľnosti užíval, užíval výlučne a už vôbec nie spôsobom uvedeným v obžalobe.

S uvedeným záverom Okresného súdu sa nestotožňujem. Ku skutku bola v procesnom postavení svedka vypočutá zamestnankyňa Okresného úradu Partizánske, odboru starostlivosti o životné prostredie I.. A. L., ktorá uviedla, že bola prizvaná na miesto činu, kde sa nachádzali viaceré vozidlá resp. ich časti, olejové látky a autobatérie, pričom obžalovaný nemá súhlas na spracovanie starých vozidiel, ani ich zber. Konaním obžalovaného tak došlo k porušeniu ustanovení § 12 odsek 6, § 13, § 62 odsek 6, § 63 odsek 1 zákona o odpadoch. Zo záverov vykonaného znaleckého posudku znalca z odboru ochrana životného prostredia I.. T. Y. vyplynulo, že zberom starých motorových vozidiel bez príslušného povolenia orgánu štátnej správy a dohľadu odborne spôsobilej osoby došlo k porušeniu viacerých ustanovení zákona o odpadoch, s tým, že náklady na ekologickú likvidáciu uvedených odpadov predstavujú sumu vo výške 1 582,99€. Samotné staré motorové vozidlá a ostatný odpad bol na mieste činu zaistený na základe príkazov na domovú prehliadku vydaných Okresným súdom Partizánske dňa 18.12.2018. Skutočnosť, že obžalovaný neoprávnené nakladá s odpadom po dobu dlhšiu ako tri mesiace bola zistená operatívnou činnosťou príslušníkov operatívneho oddelenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Partizánskom, odboru kriminálnej polície, o čom svedčí aj úradný záznam nachádzajúci sa na č.l. 207 vyšetrovacieho spisu. Z operatívnej činnosti je takisto zrejmé, že neoprávneného nakladania s odpadmi sa v priestoroch rodinného domu na adrese S. nad M. číslo XXX dopúšťal obžalovaný L. C., ktorý túto činnosť aj v procesnom postavení svedka priznal, keď okrem iného uviedol, že už dlhší čas sa venuje oprave motorových vozidiel po haváriách a za týmto účelom kupuje už väčšinou nepojazdné motorové vozidlá, ktoré následne skladuje na dvore rodinného domu na adrese S. nad M. číslo XXX, pričom sa tam nachádza aj WV Golf striebornej farby, Ford Focus striebornej farby, resp. Renault Scenic, ktoré vozidlá boli na dvore rodinného domu na adrese S. nad M. číslo XXX nájdené pri domovej prehliadke. Podľa § 302 odsek 1 Trestného zákona sa prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi dopustí ten, čo aj z nedbanlivosti nakladá s odpadmi v malom rozsahu v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Po vykonaní dokazovania v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní pred samosudcom Okresného súdu v Partizánskom som toho názoru, že bolo preukázané, že žalovaný skutok sa stal, že má znaky prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 odsek 1 Trestného zákona a že ho spáchal obžalovaný L. C..

Za danej dôkaznej situácie považujem uplatnenie ustanovenia § 285 písmeno c) Trestného poriadku za predčasné a preto odvolaciemu Krajskému súdu v Trenčíne navrhujem podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok Okresného súdu Partizánske spisová značka 2T 29/2020 zo dňa 14.06.2021, a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátiť vec súdu prvého stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný. V úvode písomného vyjadrenia poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„K výpovedi poškodenej I.. A. L. uvádzam len toľko, že išlo iba o jej subjektívne názory, čo sa týka toho ako dlho sa mali údajné odpady (pričom nerozlišovala odpady a nebezpečné odpady) na pozemkoch nachádzať, ako to aj sama uviedla do zápisnice v prípravnom konaní zo dňa 18.02.2020. Poškodená uviedla na hlavnom pojednávaní, že ona nebola kompetentná posudzovať, či išlo o odpady alebo nie, a pritom znalecký posudok bol vypracovávaný práve na základe toho, ako ona identifikovala veci pri domových prehliadkach. V tomto smere preto navrhujem, aby sa Krajský súd v Trenčíne oboznámil

aj s jej výsluchom vedenom na hlavnom pojednávaní, ktorý bol zaznamenaný na indexe od 00:09:55 -00:21:03 podľa zápisnice z hlavného pojednávania.

Zo strany prokuratúry nebolo preukázané, žeby veci nájdene pri domovej prehliadke boli na mieste domových prehliadok aj v inom čase, ako keď boli vykonané domové prehliadky od 09.00 hod. do 09.40 hod. na jednom pozemku a od 9.50 hod. do 10.15 hod. na druhom pozemku, a to dňa 19. decembra 2018, nakoľko žiadne iné dôkazy prokuratúra v tomto smere nepredložila.

Úradný záznam, ktorý má preukazovať dĺžku spáchania údajného trestného činu (z ničoho nič prokurátor vymyslel tri mesiace, doposiaľ o tom nebola zmienka) spísaný príslušníkmi Policajného zboru v prípravnom konaní sám o sebe nemá povahu listinného dôkazu. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.05.2016, sp. zn. 2Tdo/16/2016, alebo R26/1989, R17/1997, R45/2003, ÚS 165/2004). Preto ho okresný súd správne ani ako dôkaz na hlavnom pojednávaní nevykonal. Okrem iného poukazujem na to, že podľa zápisnice z hlavného pojednávania sa na č. 1. 207 spisu nachádza výpis zo ŽR a nie úradný záznam ako to uvádza v odvolaní prokurátor.

Podľa §10 ods. 21 Trestného poriadku, prostriedkami operatívno-pátracej činnosti sa na účely tohto zákona rozumejú kontrolovaná dodávka, zámena obsahu zásielok, agent, predstieraný prevod, sledovanie osôb a vecí.

Okrem toho dávam do pozornosti, že úradný záznam ani nepochádza z použitia prostriedkov operatívno-pátracej činnosti v súlade so zákonom.

Prokurátor v odvolaní ďalej uvádzal, že „...samotné staré motorové vozidlá a ostatný odpad bol na mieste činu zaistený...“. Uvedené tvrdenie prokurátora je absolútne nepravdivé a nekorešponduje s realitou ani so spisovým materiálom.

Skoršia výpoveď osoby v procesnom postavení svedka, ktorá má v rovnakom trestnom konaní následne procesné postavenie obvineného, je nepoužiteľná, zásadne nemôže byť súčasťou vyšetrovacieho spisu, nemožno k nej prihliadať a nemôže byť podkladom pre rozhodnutie súdu. Súd sa s takouto výpoveďou obvineného v procesnom postavení svedka nemôže oboznámiť ani ako s listinným dôkazom, pretože tento nespĺňa podmienky podľa § 153 ods. 1 Trestného poriadku. Uvedené platí aj pre výpoveď podozrivých osôb, ktoré boli zadržané, v takomto procesnom postavení, ktorá rovnako nemôže slúžiť ako dôkaz v konaní pred súdom a nie je pritom rozhodné, či bol o takomto výsluchu spísaný úradný záznam alebo zápisnica (primerane R 26/1989).

Moja výpoveď z prípravného konania pred vznesením obvinenia je tak v konaní pred súdom procesne nepoužiteľným dôkazom.

Čo sa týka znaleckého posudku znalca z odboru ochrany životného prostredia (aj nesprávnehovyčíslenia škody) a v podstate aj ďalších námietok prokurátora, k uvedeným skutočnostiam som sa už veľmi podrobne vyjadril v záverečnej reči, na ktorú v tomto smere Vážený Krajský súd v Trenčíne odkazujem. V konečnom dôsledku so všetkými tvrdeniami prokurátora sa už v napadnutom rozsudku dôsledne a logicky vysporiadal okresný súd, pričom sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa stotožňujem.

V neposlednom rade ale poukazujem na fakt, ktorý je absolútne zarážajúci, že prokurátor ešte aj v podanom odvolaní navrhuje prihliadať na nezákonné (úradné záznamy) alebo procesne nepoužiteľné dôkazy (svedecká výpoveď z prípravného konania spreď vznesenia obvinenia) a dovoľuje si uvádzať nepravdivé skutočnosti (použitie inštitútu zaistenia vecí, ku ktorému nedošlo).

Navrhujem preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť v zmysle § 319 Trestného poriadku.“ Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol mu vyhovieť. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil

v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o danosti dôvodov na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov, v ktorom pochybení videl prokurátor podľa dôvodov jeho odvolania vadu, spočívajúcu v nevyporiadaní sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. c) Tr. por. aj na základe aplikácie zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, spáchal práve obžalovaný.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu, uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania nenamietal, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa domáha prihliadnutia na úradný záznam z operatívnej činnosti polície, ako aj na obsah výpovede obžalovaného v postavení svedka v prípravnom konaní a následného vyvodenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery o vine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať súdu prvého stupňa záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že

má právomoc len upozorniť súd prvého stupňa na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

Pokiaľ prokurátor v dôvodoch odvolania namietal, že okresný súd mal vziať za podklad svojho rozhodnutia aj obsah výpovede obžalovaného z prípravného konania v postavení svedka a obsah úradných záznamov z operatívnej činnosti polície, odvolací súd nepovažoval túto námietku za dôvodnú, pretože podľa jeho právneho názoru uvedené zabezpečené podklady nespĺňajú požiadavku dôkazného prostriedku získaného podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvodenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj výrok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, má úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, nakoľko dôvody, ktorými odôvodňoval, prečo nedospel k záveru o jednoznačnom a nepochybnom preukázaní spáchania skutku obžalovaným, vyplývajú z výsledkov vykonaného dokazovania.

S poukazom na uvedené odvolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o prokurátorom namietanom porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov, vykonaných na hlavnom pojednávaní. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora o danosti existencie chýb napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobrať na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.